

[Landbrugsministeren]

Nu har vi jo ikke nogen overenskomster med landbruget, og derfor er der ingen bestemmelser om, at man i landbruget skal have garantibetalinger. Men vi taler jo også om et liberalt og frit erhverv, om arbejdsgivere, og jeg tror ikke, at der er nogen i landbruget, der ønsker, at vi fra statens side skulle garantere landmændene en ganske bestemt timeløn. Men hvis fru Mimi Jakobsen ønsker det, kan jeg også finde nogle, hvis timeløn ligger væsentligt over garantibetalinger. Sådan er det jo nok overalt i samfundet: nogle tjener meget, og nogle tjener lidt. Nogle er unge og har store udgifter, og andre er ældre og er bedre etableret, og så bliver der de forskelle, men det er jo dem, vi i øjeblikket har lidt travlt med at få diskuteret for at se, om vi kan løse nogle af problemerne for dem, som har det værst.

Fru Mimi Jakobsen ville have flere dispensationer fra landbrugsloven. Jeg ved ikke, om der er et ophobet behov for dispensationer. Jeg har i hvert fald ikke set det. Jeg har selvfølgelig heller ikke haft så lang tid til at se på det, men det er i hvert fald meget begrænset, hvad jeg har fået af ansøgninger om dispensation. Jeg er også vidende om – men det kan den daværende landbrugsminister bedre udtale sig om – at den nye landbrugslov, når det drejer sig om de små landbrugsjendomme, er administreret ganske liberalt, så der er måske slet ikke de problemer, som nogle forestiller sig. Men hvis det er sådan, at man forestiller sig, at landbrugspriserne fortsat skal holdes i vejret eller måske oven i købet stige på grund af disse opkøbsønsker, der måtte være fra bylandmænd osv., var hensigten netop at forhindre dette.

Hr. Alfred Hansen påstod heroppefra, at problemerne siden 1973 er blevet stadig større. Nu har vi jo ikke tid til en gennemgribende diskussion af dette emne, men jeg vil gerne afvise, at det er sådan. Det må være, fordi hr. Alfred Hansen, selv om han er yngre end jeg, ikke husker så godt, for nogle af os, der har været med her før 1973, har en ganske god erindring om, hvad problemerne var for dansk landbrug på det tidspunkt. Vi har også ganske god erindring om, hvad det var for nogle ordninger, vi måtte lave her i landet for overhovedet at få landbruget til at overleve. Vi har også ganske god erindring om, hvad det var for nogle eksportrestriktioner, vi mødte rundt omkring på det europæiske

marked. Jeg tror derfor nok, det var sådan en lidt flot bemærkning, som hr. Alfred Hansen ved nærmere eftertanke måske vil revidere.

Så stillede han mig det direkte spørgsmål, hvor længe EF-landbrugsordningerne kan bestå, og det er jo et godt spørgsmål, som hr. Alfred Hansen ved ikke kan besvares. Jeg vil gerne besvare det derhen, at jeg håber, de kan bestå meget, meget længe, for jeg tror, at EFs landbrugsordninger er noget af det, som er med til at skabe den stabilitet, der er nødvendig, for at man i et erhvervsliv har mulighed for ligesom at planlægge lidt længere ud i fremtiden.

Vi kan ikke forsyne os selv med frugt, siger hr. Alfred Hansen. Det er også en flot bemærkning. Jeg har lige haft besøg af nogle gartnere fra de danske gartner- og frugtavl-erorganisationer, som har bedt mig om at formidle, at de fik lov til at eksportere æbler til østlandene, for de havde så mange æbler, at de ikke kunne komme af med dem, så jeg tror nok, jeg har lidt mere styr på disse ting end hr. Alfred Hansen. Der var bare det problem, at disse østlande ville have lov til at levere vinflasker i stedet for, og dem havde vi ikke rigtig brug for i landbrugsministeriet. Og det havde frugtavlernes faktisk heller ikke, så den handel blev ikke til noget, i første omgang i hvert fald.

Så spurgte hr. Alfred Hansen mig, hvilken sammenknytning der er mellem statsgrundskylden og de 200 mill. kr., som der har været tale om. Jeg må her sige, ligesom det vist er sagt af andre ministre, at det af regeringen fremlagte er en helhedsløsning, og i en sådan hænger tingene selvfølgelig sammen. Men hvis der er nogen, der mener, at man kan ændre på enkeltheder i regeringens forslag, er vi selvfølgelig parate til at diskutere det, og det er jo det, vi har tilkendegivet over for alle partierne.

Endelig spurgte hr. Alfred Hansen, om den devaluering, der er sket af det grønne pund og den italienske lire, har forrykket grundlaget for regeringens beslutninger efter devalueringen af den danske krone, og dertil kan jeg sige, at det har den ikke. Vi ved, at de devalueringer, der skete forleden dag af det grønne pund og den grønne lire, kun i et meget begrænset omfang kommer til at berøre de danske landmænds indtægter og kun i et meget begrænset tidsrum. Vi har ganske